

Det synes jeg er et meget positivt tilsagn fra ministeren, som jeg er helt sikker på vi kan få glæde af.

For det andet vil jeg godt nævne en ting. Ministeren slog i sin svartale lidt flot ud med armene og sagde, at vi har jo et fingeraftryksregister, som folk har været glade for og tilfredse med i årtier. Ja, det er da klart, at politiet har haft glæde af fingeraftryksregisteret, som de i årtier har anvendt til opklaring af forbrydelser, men det er jo også rigtigt, at fingeraftryksregisteret blev etableret på et tidspunkt, hvor vi ikke havde nogen registerlovgivning i Danmark, og der er joksket kolossale udviklinger på det område. Jeg vil bare minde ministeren om sagen fra Århus for nogle år siden, hvor man pludselig opdagede, at der lå tusindvis af hjerner i formalin under et af institutterne ved Aarhus Universitet. Man havde opbygget et kæmpestort register af noget meget vigtigt biologisk materiale, og ingen anede, hvilken regulering der var af det. Skulle man smide det væk, skulle man gemme det, og hvad med de pårørende osv. osv.?

Der er sket meget på registerområdet, og det ser synes jeg ikke, man bare skal slå ud med armene og sige, at folk har været glade for det i årtier. Vi trænger til at få det reguleret på en ordentlig og moderne måde.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at mine bemærkninger nu mere gik på, at de regler, der findes, herunder om sletning i fingeraftryksregisteret, i hvert fald mig bekendt ikke har givet anledning til de helt store debatter. Men jeg må da også medgive, at jeg ikke har fulgt den retspolitiske debat, lige siden jeg var barn. Det er først efter, at jeg er blevet voksen, jeg har fulgt den debat.

Jeg har også noteret mig, at fru Elisabeth Arnold i et spørgsmål til hr. Morten Bødskov spurgte til mere lovtekniske overvejelser om, hvorvidt en anden type regulering kunne give en eller anden form for fordel eller på anden måde virke som en logisk opbygning. Til det må jeg sige, at mig bekendt har der ikke været problemer med den måde, man regulerer på.

Kl. 11.55

Hvis jeg skal tænke lidt højt over, hvad det er, fru Elisabeth Arnold har foreslået, er det vel, at man samler tingene, så politiet ved, at der er ét sted, hvor reguleringen finder sted, for så vidt

angår de forskellige typer registreringer. Men jeg vil gerne være med til under udvalgsbehandlingen at belyse, hvor der finder regulering sted i lovgivningen i dag, og så må vi se på, om der er et uafklaret problem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo mest et lovteknisk spørgsmål, og det er også, fordi jeg synes, vi herinde en gang imellem skal gøre os umage med at lave konsistent og logisk lovgivning. Vi har jo lovgivning om biobanker, så derfor mener jeg, vi også burde have en samlet lovgivning om politiets registre med et fælles regelsæt for, hvilke ting der regulerer registre.

Man kunne f.eks. nemt komme i den situation, vi er tæt på at komme i her, med forskellige aldersgrænser for, hvor længe man opbevarer tingene i de forskellige registre. Det afspejler den akutte situation, vi stod i på det tidspunkt, man lavede reglerne, så jeg mener godt, der kunne være begrundelser for at sige: Lad os lave nogle fælles regler, og lad os f.eks. sige, at vi sletter alt, når den pågældende fylder 80 år eller afgår ved døden. Det synes jeg ville være ordentligt lovgivningsarbejde, og det er såmænd blot det, jeg gerne vil appellere til.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg jo ikke afviste det. Jeg sagde bare, at før man skrider til, at der rent lovteknisk er et behov for at indrette tingene på en anden måde, synes jeg, det ville være en god idé at få et overblik over, hvordan hele området bliver reguleret, og derefter se på, om der er uhensigtsmæssigheder.

Jeg vil også sige til fru Elisabeth Arnold, at min besvarelse ikke var en afvisning. Jeg sagde sådan set: Skal vi ikke bruge tiden på at få et godt overblik og så finde ud af, om der rent lovteknisk er andre og bedre metoder til at finde en løsning? Det var faktisk en imødekommenhed over for det, fru Elisabeth Arnold har foreslået. Jeg må indrømme, at jeg ikke selv har tænkt over det som værende et problem, men vi vil gerne være med til at se på det.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Vi siger tak til justitsministeren, og så er det hr. Per Dalgaard i anden runde.